

Rolan si jí nevšímal. Ona byla válečnice tělem i duší a její přirozeností bylo bojovat za všech okolností. On musel využívat toho, že má kuráž. Udělal další krok. „Nepřišli jsme sem bojovat. Jenom něco hledáme. Třeba byste nám mohli pomoci.“

Odpověď přišla rychle. Postava před ním zatočila holí ve vzduchu, zaútočila na jeho kolena a pokusila se mu podrazit nohy.

Rolan přeskočil konec hole, rychle ji chytil, vyškubl ji zahalené postavě z ruky a obrátil hůl proti ní.

Diplomacie občas nefungovala.

„POČKEJTE!“ zvolal hlas seshora. Z díry poblíž jednoho ze skalních můstků se vynořil další bojovník v kápi. Seběhl po stezce dolů, poslední dva metry seskočil a smykem zastavil přímo před Rolanem. „Neubližujte jim. Jsou to naši přátelé.“

Rolan tomu nemohl uvěřit... Jeho slova zafungovala.

Postava v plášti si stáhla šedou kápi.

„TAKODO!“ vykřikla Mej-lin.

Takoda se usmál, přiskočil a objal se s Mej-lin a pak i s Abeke, Conorem a Rolanem. „Jsem tak rád, že jste všichni živí a zdraví!“ zvolal, ale poté ztlumil hlas: „Slyšel jsem, co se stalo čungskému císaři. Jak mohli Zelenopláštníci něco takového udělat? Co se děje?“

„Zosnovali to lidé, kteří se za nás vydávali,“ odpověděla Mej-lin. „Snažíme se to celé napravit.“

Takoda neváhal ani vteřinu. „Jak vám můžu pomoci?“ zeptal se. „Mám s vámi někam jít? Nebo potřebujete úkryt?“

Rolan na Takodu zíral. Za dobu, co se neviděli, chlapec zesílil a vyrostl o nějakých deset centimetrů.

Ale jeho spirituálním zvířetem byl Kovo. Rolanovi se nelíbila představa, že by s nimi cestoval ten, kdo si kdysi podmanil Erdas. „Slyšel jsi o něčem, co se jmenuje Krotitel bouří... nebo Dračí oko?“

Takoda zavrtěl hlavou. „Co to je?“

„Jsou to důležité předměty, které potřebujeme, abychom mohli očistit jméno Zelenopláštníků a sjednotit Erdas,“ vysvětlil Conor. „Věříme, že přinejmenším jeden z nich se nachází v Niloji.“

Postavy v kápích si mezi sebou začaly šeptat. Mniši na ně stále mířili zbraněmi.

„Takodo, co se děje?“ křikl někdo.

Takoda se otočil. „Skloněte prosím zbraně... všichni.“ Stlačil dolů kopí jednoho mnicha, co stál poblíž. „Jsou to mí přátelé. Ti, o kterých jsem vám vyprávěl. Ti, co pomohli porazit Žerfa. Hrdinové Erdasu. Měli bychom je vítat, ne jim hrozit.“

Brigan zavrčel na jednoho z mnichů a Uraza napjala svaly. Dokonce i Dží výhružně hleděla na osobu před sebou.

„Povolejte svá spirituální zvířata do pasivního stavu,“ špitl Takoda. „Mniši se neuklidní, dokud budou venku.“

Mej-lin, Abeke a Conor se po sobě krátce podívali. Všichni beze slov přikývli a přivolali svá zvířata.

Mniši nejdřív váhali, ale nakonec pomalu sklonili zbraně a stáhli si kápě, aby dali najevo, že je přijímají.

Z Takody se stal vůdce jeho komunity. Tohle rozhodně nebyl ten sklíčený chlapec, kterého Rolan tenkrát poznal v Zeleném hradě. Podzemní boje se Žerfem ho viditelně proměnily... nebo to byl Kovův vliv? Probudilo v něm jejich